

[Krag.]

sikringer af forskellig Art. Men Vilkaaret maa være det, jeg her siger.

Jeg har ikke ment paa nogen Maade ved min Omtale af § 2, at en Organisation ikke maa være Sagfører i sine egne Interesser, selvfølgelig, det har vi jo ogsaa under de Forhandlinger, der er gaaet forud, stillet Forslag om. Det, jeg har krævet, er kun klar Besked paa, om det er saaledes, at hvor Organisationer staar over for hinanden, der er Vejen til Stridens Løsning Fællesudvalget i Henhold til § 4 og derefter Arbejds- og Forligsnævnet, og hvor en uorganiseret Arbejdsgiver staar over for en Arbejderkreds, der er organiseret, der er Vejen til Løsning af Uoverensstemmelsen Udvalget i Henhold til § 2, som har til Opgave at undersøge det samfundsmæssige Hensyn, som knytter sig til Uoverensstemmelsen, og derfra Arbejds- og Forligsnævnet. Det er det, jeg ønsker klar Besked paa, saaledes at der ikke i saa Henseende kan være nogen som helst Tvivl.

I øvrigt er jeg vedvarende af den Opfattelse, at denne Talen om Ensartethed og Tilpasning er en Camouflage for det, der i Virkeligheden tilsigtes. Men det kan vi jo bedre tale om i Udvalget end fortsætte Diskussionen her. Jeg tør maaske gaa ud fra, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Einer-Jensen) vil stille Forslag om Udvalg, ellers agter jeg at gøre det. Men jeg kan forsikre om, at mit Parti vil bidrage til, at denne Udvalgsbehandling bliver saa kort som muligt under Hensyn til de Oplysninger, som det er nødvendigt at faa i det kommende Udvalg.

Boeck-Hansen: Jeg maa beklage, at den højtærede Minister ikke har hørt de anerkendende Ord, jeg sagde om Fagforeningerne. Jeg havde haabet, at det havde gjort et vist Indtryk paa den højtærede Minister. Naar jeg ikke sagde noget om Arbejdsgiverforeningen, har det nok været den klædelige Beskedenhed, som jeg er i Besiddelse af, der har foraarsaget dette. Men i øvrigt vil jeg kun understrege, at jeg nærer ingen Ængstelse under Hensyn til Ledelsen af Fællesmøderne. Det tror jeg ganske sikkert gaar saadan, som jeg ogsaa selv understregede det vil gaa: som det hidtil er gaaet og gaaet godt.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen sagde, at han meget gerne saa, at Arbejderne fik gode Lønninger, og det kan ikke andet end glæde mig. Nu vil jeg gerne spørge det ærede Medlem, under hvilken Form Arbejderne skulde kunne naa frem til at faa

dem, hvis Tiderne bliver endnu dyrere, end de er. Se, ved en Prisregulering vil det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen ikke paa nogen Maade have det maa ske. Det maa heller ikke ske gennem et Forligsnævn, og ved Fagforeningernes Mellemkomst maa det absolut ikke ske, for Fagforeninger, det er noget hæsligt noget efter det ærede Medlems Mening. Endelig kan jeg da heller ikke tænke mig, det ærede Medlem mener, at der skulde bruges Strejke, saa det var jo meget rart at faa at vide, hvorledes det ærede Medlem kunde tænke sig, at hans gode Følelser for Arbejderne kunde komme til Udtryk.

Det ærede Medlem kaldte ogsaa dette Lovforslag for Fagforeningsdiktatur. Det synes mig at være en ejendommelig Form for Diktatur at begynde med at afgive sin Kampkraft. Jeg har aldrig tænkt mig, at en Diktator vilde begynde med at sige: Min Kampkraft opgiver jeg med det samme, og derefter er jeg Diktator. Nej, det maa vist være en fejl Udtryksform, det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen der har valgt, for saadan bærer Diktatorer sig ikke ad i Almindelighed. Naar det ærede Medlem har brugt det Ord, saa tror jeg, det er, fordi det ærede Medlem er en stærk Modstander af Diktatur — saa sandt som det ærede Medlem var Medstifter af Det frie Folkeparti.

Rager: Efter de Indlæg, der er fremkommet, siden jeg sidst havde Ordet, har jeg i og for sig kun en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Krag. Jeg vil selvfølgelig meget gerne medvirke, hvis man paa et og andet Punkt kan tydeliggøre Lovforslaget, og der har heller ikke i de Udtalelser, jeg fremsatte i mit tidligere Indlæg, været udtrykt nogen som helst Modstand derimod. Jeg har blot villet advare imod at skabe Forventning om; at det vil være muligt i første Omgang at skrive et saadant Lovforslag saaledes, at der ikke kunde blive Brug baade for Fortolkning og for en Udvikling, saaledes at det senere kunde blive bedre.

Dette har jeg gerne villet gentage, samtidig med at jeg giver mit Tilsagn om i det Udvalg, som jeg nu forstaar vil blive nedsat, at medvirke til den bedst mulige Udformning af Lovforslaget. Men at man skulde kunne komme væsentlig længere, end man allerede er, tvivler jeg stadig om.

Valdemar Thomsen: Den højtærede Arbejdsminister var forarget over, at jeg havde brugt det Udtryk, at de Ledere, som